

בנשיאות מורנו הרב חיים רבי שליט"א

דעת זקנים

עלון שבועי להגדלת ורוממות התורה ולומדיה, והחדרת השקפה טהורה ואמתית לכל אחד מישראל

גליון מס': 577 פרשת: האזינו שבת קודש י"ב תשרי תשפ"ו (4 באוקטובר 2025 למניינם)

תל-אביב	ירושלים	חיפה	באר שבע	כניסה	יציאה	ר"ת
18:02	17:46*	17:51	18:03	18:58	19:35	19:35
18:02	17:46*	17:51	18:03	18:58	19:35	19:35

*לנוהגים 40 דקות

"לכה דודי לקראת כלה, פני שבת נקבלה"

המשא המרכזי

מורנו הרב חיים רבי שליט"א

הנהגות מעשיות לשלמות האמונה

גדולים לאמונה, שקיבלנו מאברהם אבינו ע"ה.

ומפורש בתנ"ך על נחמיה הנביא שביקש עזרה על ידי מלך פרס, וחשב לעצמו שמבקש כן מה' יתברך (עיין מהרש"א ר"ה ג:).

וכן מי שיש לו תיק גדול של טובע ונתבע בבית הדין, ומאמין שהכל למסקנא מה' יתברך בלבד. וכן מי שעוסק לפרנסה ויש לו חנות מסוימת, ונפתחה לידו חנות נוספת, מתחזק באמונה, ומקבל כח מה' יתברך. ולכן בעל אמונה לא מקפיד ואדרבא מברך את כולם ומשבח את כולם ומקדש תמיד שם שמים במעשיו, וממחיש לעצמו, אין עוד מלבדו, והכל מה' יתברך. וכן אם יש תור ארוך בקבלת קהל, או פקק גדול בכביש ראשי, יש לכוון מאד ובשמחה שזה מהשמים, וזה בבחינת סוכה בצילא דקודשא בריך הוא!

והנה לפנינו כמה דוגמאות מעשיות של אמונה באופן מעשי בשלמות נגד השכל והטבע והמציאות:

א. דברי הירושלמי המפורסם (סוטה פ"ז ה"ד) המובא ברמב"ן על התורה פרשת כי תבא, לא למד ולא לימד ולא שמר ולא עשה, ולא היה סיפק בידו להחזיק תורה, והחזיק הרי זה בכלל ברוך" ע"ש. ויתכן באמת שאינו רשע, כי זה שלא שומר ולא עושה, מדובר באונס שאינו יכול, כגון שהוא חולה קשה, או שבאותו מקום אונסים אותו שלא לשמור, ועם כל זה כאשר יש מסירות נפש לאמונה, להחזקת התורה, באופן שבמציאות אין לו ולא סיפק בידו, ועל כל הצרות שיש לו, הוא מתחייב להחזיק תורה, ומחזיק תורה ומתאמץ, הרי זה ברוך, לא רק על עצם החזקת התורה, אלא גם על עצם המסירות שלו לתורה, ועל האמונה שלו באופן מ ע ש י ל ה ת א מ ן ל ה ת ח י י ב ולהיות גדול

ורבינו החסיד הגר"א לפיאן זיע"א בספר לב אליהו (פרשת זכרים), מלמד אותנו שטבע האדם בשכל ובהגיון, להבין את האמונה ולחיות אמונה ולהתנהג על פי האמונה יום יום ורגע רגע, ממש ככה! בנשמה שלנו קיים כח גדול מהשמים להוביל את הגוף תמיד לאמונה מעשית ממש.

וזה ממש מתאים לזוהר הקדוש (ס"פ האזינו) שניתן להתרפאות בחולי הגוף ברמ"ח איברים, על ידי דקדוק במצווה השייכת לאותו אבר, טיפול רוחני המאיר בגוף ומסלק את החולי והעצבות ואת הבעיות בנפש, לחיים טובים.

ובזה גם מובן היטב מצוות סוכה. בשמים דורשים מאתנו לעשות תרגילים באופן מעשי של אמונה, כמו במדבר סיני, ענני כבוד, כך בבית שלנו כל שנה בחג הסוכות "צא מדירת קבע ושב בדירת עראי" (סוכה ב:). כלומר להרגיש ממש כמו במדבר סיני, להיות שבעה ימים בסוכה ולא בבית. פעולה מעשית כזאת מחזקת את הפנימיות שלנו, שהבית זה לא העיקר "אם ה' לא יבנה בית, שווא עמלו בוניו ב"ו" (תהלים קכז) לא דלת פלדלת, לא סורגים בחלון, ולא חומה מסביב. נכון שעושים השתדלות, אבל לדעת שעיקר השגחת ה' יתברך עלינו יום יום ושעה שעה, ויש כח במחשבה של אמונה להגיע להצלחה מעל השכל ומעל הטבע.

וכידוע על רבינו הסטייפלר זיע"א שאמר לתלמיד אחד שרצה לקנות בית, ואין לו מספיק כסף, וכיצד מתחייב? אלא מאחר והרב שלו צדיק גדול באמת והוא בעל אמונה גדול, אז האמונה הגדולה והחזקה של רבו, תועיל גם עבורו, ויצליח לקנות בית. ובאמת בכל מקום בעולם, השמים נראה אותו דבר, ורק האדמה נבנית לפי התושבים והעוסקים בכך, ללמד אותנו כח האמונה ותרגילים שנעשה תמיד להרגיש כך באמת, ועם ישראל מאמינים בני מאמינים (שבת טז) ויש לנו בטבע כוחות

כתוב בתורה בפרשת האזינו "הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶדְבָּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרְי פִּי" ופרש רש"י, שני עדים השמים והארץ מעידים ומזהירים את ישראל לשמור תורה ומצוות, ע"ש. וכן בפרשת וילך "וְאֶעֱיֵדָה בָּם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ" וכן בפרשת ניצבים "הָעֵדוּתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ" ע"ש. וכמובן אלו עדים נאמנים וחזקים וקיימים לעולם.

ויש להבין מה העניין לקחת עדים כאלה השמים והארץ? ובכלל, מי יכול להגיע לשמים? ומה יתן עדות של הארץ שעליו נאמר (איוב כו) "תולה ארץ על בלימה" (ועיין חולין פט:). וביותר, וכי יש עדות חזקה יותר מהתורה, שנאמר "לקוח את ספר התורה הזה וכו' והיה שם בך לעד" (פרשת וילך), אז למה צריך את השמים והארץ?

ובאמת רש"י מתרץ בשם הספרי, שעדות השמים והארץ ללמד ולהוכיח אותנו, שאם נשמור תורה ומצוות יבואו העדים ויתנו שכרם, גשם מהשמים, פירות וירקות מהארץ. וכמו שהעדים לא שינו את מידתם ועושים את חובתם, כך אתם עם ישראל תקפידו מאד לשמור תורה ומצוות. ע"ש.

ולכאורה מה הלימוד מהעדים שלא שינו מידתם, הרי זה בטבע שלהם, ומה הלימוד לעם ישראל? ולמדים מכאן יסוד נפלא, כמו שהעדים האלה הטבע שלהם להוריד גשם מהשמים, ולהצמיח מהארץ, וזה טבע שעשוי מבריאת העולם, כך עלינו לדעת שהטבע של יהודי זה לשמור תורה ומצוות, רמ"ח איברים רמ"ח מצוות עשה, ממש טבע הגוף, שס"ה גידים ושס"ה ימים כנגד מצוות לא תעשה, שהטבע בגוף והטבע של כל ימי השנה שלא לעבור עבירות! וזה תיקון גוף האדם, זה תיקון גדול של כדור הארץ, וזה ממש בטבע היסודי של יהודי. וזה העניין לעם ישראל לקבל עדות של השמים והארץ, לרמוז שאצל עם ישראל המצוות הם בטבע ממש!

כך, אי אפשר שלא לשמוח,
ורק לשמוח!

שלום וברכה, מורי ורבותי!

זכינו לסיים יחד ברוך ה' את ימי אלול והסליחות, ראש השנה, עשרת ימי תשובה ויום כיפור. והנה, אנו נמצאים בפתחו של החג השמח ביותר לעם ישראל הלא הוא 'חג הסוכות'. החג היחיד עליו נאמר: 'וְשִׂמְחַת בְּחַגְךָ ... וְהָיִיתָ אֶךְ שִׂמְחָה' (דברים טז, יד-טו). "אך שמח", לאמור - לא שמח בתוספת של דאגה על העתיד, לא שמח בתוספת של בדיקת ההווה, ואף לא שמח עם מעט נקיפות מצפון על העבר. פשוט שמח בלבד, ללא שום תוספות!

ולמי שזכה לחוות את הימים הנוראים במלוא עוזם, הרי שאין מועד טוב לחג השמח הזה מעבר לימים הללו. הקדוש ברוך הוא שהתגלה אלינו על כיסא דין בימי ראש השנה וביום הכיפורים, מתגלה אלינו כעת ביד רכה ואוהבת ומארח אותנו בצילא דמהימנותא - צילא דקודשא ברוך הוא = בצילו של הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו. חז"ל מלמדים אותנו (סוכה ב' ע"ב) שאומר הקדוש ברוך הוא לכל אחד מאתנו: "צא מדירת קבע ושב בדירת עראי". ועל מילים אלו ננסה יחד להתמקד בשיחתנו הנוכחית.

מה כביכול דורש מאיתנו האלוקים בימים מיוחדים אלו, ואיך זה מתקשר למצוות החג הנדירה והמיוחדת של "והיית אך שמח"?

במשך כל ימות השנה טרוד האדם בעבודתו ובעיסוקיו, כאשר משאיר הוא פינה חמה בלבו ובמוחו למציאות ה' יתברך ולאמונה בכך שכל אשר יעבור עליו נתון הוא להשגחתו ולשליטתו הבלעדית של בורא העולם.

במהלך הזמן הזה, ותוך כדי אותה אמונה, מעצב לעצמו האדם את החיים, ומתארגן עם בית די יציב ומתאים לצרכיו היומיומיים, הוא גם ממגן אותנו בדלת "פלדלת" ובסורגים, ואף דואג לרהט אותו בריהוט המתאים לו לחיי היומיום.

במקביל לעיסוקו המרכזי של האדם בבניית ביתו, הוא גם מתארגן עם מקור פרנסה מסודר, עם חברה טובה, אוהבת ותומכת, ועם יציבות בכל תחום הנתון "לשליטתו".

בחג הסוכות מבקש הקדוש ברוך הוא מאיתנו להרחיב את אותה פניה חמה השמורה בלב ובמוח ברוב ככל ימות השנה, ולהפוך אותה למרכז החיים. "צא מדירת קבע ושב בדירת עראי", זה הוא מסר חד המורה לאדם לצאת מכל המסגרות אותן בנה לעצמו לשם יציבות ונוחות, ולהיות מופקר 'כביכול' בידי של הקדוש ברוך הוא, בלבד.

הסוכה לעולם לא תהיה מקורה בבטון, ובשום פנים ואופן לא תוכל לשמש כתחליף למקלט או אף לחדר ביטחון כלשהו. במקרה של מלחמה או כל אירוע בעייתי אחר, יהיו שוכני הסוכה פגיעים יותר מכל אדם אחר, וסיכוייהם לשרוד כל משבר בהצלחה בדרך הטבע אפסיים.

דווקא משום כך מבקש הקדוש ברוך הוא לבלות את שבעת הימים המיוחדים הללו בסוכה, ולהאמין ולהבין שאיננו נמצאים בצילם של ענפי דקל או קנים כלשהם, אלא תחת צילו המבטיח והמרגיע של הקדוש ברוך הוא. כביכול מהיום למשך כל ימי החג אין לכם משהו נוסף לבטוח בו מלבדי. כאן כבר אין דלת "פלדלת", אין סורגים ואין חומות בטון.

לפני שנים רבות, היה רבה של ירושלים רבי שמואל סלנט זצ"ל. ביתו היה פשוט ואף הדלת בו היתה נפתחת בדחיפה קלה. ביום מן הימים הפתיעו אותו תלמידיו בדלת משוריינת, חזקה ויציבה. בבואו לביתו באותו ערב, ראה הוא את הדלת, הודה לתלמידיו אשר הבחין כי רכשו אותה באהבת אמת, ונכנס לשקוד בתלמודו כהרגלו. למחרת בבוקר, הגיע רבי שמואל לתלמידיו, ובקשם להשיב את

הדלת הרעועה והישנה אשר נפתחת באבחת דחיפה, ולהסיר מעליו את התלות בדלת היציבה והחזקה.

שאלוהו תלמידיו: "אם רבנו לא היה רוצה לקבל מתנה, יכול היה לומר זאת כבר אתמול, ואם הסכים הוא לקבל את מתנתנו, מדוע כעת הוא משיב אותה בצורה שכזו?"

ענה להם הרב: "בכל לילה, כאשר מסיים אני את קריאת שמע שעל המיטה, אומר אני כדרכו של כל עם ישראל את המילים: בִּידְךָ אֶפְקֵיד רוּחִי פְדִיתָהּ אוֹתִי ה' אֵל אֱמֶת (תהלים לא, ו). בכל לילה, כאשר אני אומר זאת, אני חש עד כמה מילים אלו מבטאות את המצב האמיתי בו אני נמצא. אין לי על מי לסמוך ואין לי על מי להישען מלבד על אהבתו והשגחתו של ה' יתברך. לעומת זאת, בלילה החולף, בשעה בה אמרתי את המילים 'בידך אפקיד רוחי', חשתי שהן אינן מתארות את העובר עלי באמת, כי הפעם הפקדתי את ביטחוני גם בחוסנה ובחזקתה של הדלת החדשה". "לכן, אבקשכם", סיים הרב, "ליטול ממני חזרה את מתנתכם הנאצלת, ולהשאיר אותי בידי ריבון העולמים בלבד מידי לילה".

לא זכינו להגיע לדרגות גבוהות אלו, ולא זכינו לחוש את אותו ביטחון שחש הגאון הצדיק רבי שמואל סלנט זצ"ל. אולם, ניתנת לנו הזדמנות פעם בשנה למשך שבוע ימים בלבד להתקרב לאותה תחושה מענגת, להסתמך במשך שבוע אך ורק על אבינו מלכנו, עליו התרפקנו בתפילות ובתחנונים בימים הנוראים החולפים, וכיום הוא מחבק אותנו באהבה ומאחר אותנו בצילו ללא כל אמצעי הגנה אחר.

על פי הסוד מובא, שצורת הסוכה הנדרשת לפי ההלכה, ואשר היא שתי דפנות שלמות ודופן שלישית קצרה יותר, מראה בעצם סוג של חיבוק של בורא העולם לכל אחד ואחד מאתנו. בדיוק כפי שכאשר מחבק האדם את חברו, זרועו ופס ידו משמשים כשתי דפנות שלמות בעוד כף ידו משמשת כאותה דופן שלישית וחלקית, כך צורת דופני הסוכה מראים את חיבוקו של בורא העולם.

בכל ימי המעשה, אמור כל אחד ואחד מאיתנו לחוש את אותו ביטחון המלווה בן המעורסל בחיקו של אביו. בכל יום גם אמור כל אדם לחוות בעקבות כך את השמחה העצומה של "והיית אך שמח". אולם, טרדות היומיום לא משאירות בידינו את הזכות ליהנות מאותן 'פריבילגיות' להן זכינו כבנים אהובים לאבינו מלכנו הנערץ. כך שפעם בשנה אנו נשלחים ל'שבוע השתלמות', שבוע של 'סמינר תורני רוחני', בו יש לנו את הזכות להתקרב יותר ולחזק יותר בעצמנו את תחושת האמונה המשכרת.

ובמאמר מוסגר, כל אדם מבין שהוא זקוק לימים מסוימים של חופש ו/או נופש במהלך השנה. כל אדם גם מבין שפסק זמן מחיי החולין והלחץ היומיומי רק יטיבו איתו. אולם, כאן ניתנת הזדמנות גדולה הרבה יותר וגבוהה עוד יותר, והיא האפשרות לנפוש בעולם אחר. לנפוש במקום בו עלויות היומיום משולמות על ידי אבא אוהב, לנפוש במקום בו מעבר להיסח הדעת מחיי היומיום המפרכים, יש לך גם את ביטוח החיים האמיתי המוענק לך על ידי אבא תומך ואוהב שמחבק בכל כחו, ודורש עד כדי כפיה במידת מה את אותו חופש נצרך כל כך: "והיית אך שמח".

יזכה ה' כל אחד ואחד מאיתנו להשכיל ולהבין את הזכות של
לשהות ב'צילא דמהימנותא' בימים אלו, את העונג הנובע בעקבות
כך של "והיית אך שמח", ואת המטענים הרוחניים והגשמיים אותם
עלינו לשאת בהצלחה מימים אלו לכל ימות השנה.

ברוכים תהיו!

דגים, פיצוחים, שתייה ויין לכבוד החג, והכל מצוות! והאשה והבנות יעשו קידוש בבית, יברכו ברכת "שהחיינו", ויסעדו סעודת יום טוב ושבת, והגברים יסעדו ויאכלו איתם, וזה מצוין.

וכשאוכלים בבית, יש להזהר לאכול את כל המאכלים העשויים מחיטה, כגון עוגה, כוסכוס, אטריות וכיצא בהם, אך ורק חמשים גרם ולא יותר.

גם לרבות, שכשהולכים לסוכה של בית הכנסת, וסועדים שם כדי לקיים את המצוה, מקבלים שכר על כל פסיעה ופסיעה, על הטורח ועל עצם הסוכה, ואשריהם ישראל שאוהבים מצוות (ועי' בספר פלא יועץ ערך הלילה).

להכניס גוי או כלב לסוכה

שאלה: האם זה נכון שאסור להכניס גוי או כלב לסוכה?

תשובה: זה לא נכון. מרן רבינו בחזון עובדיה סוכות דחה דבריהם, ובפרט שזה גם קידוש ה' כשנכנס גוי לסוכה וכו'. וכן, כלב. מה שנכנס בסלון, מותר בסוכה. ואופניו לא נכנס לסלון, אולי למחסן, ולכן גם לסוכה לא מכניסים. "תשבו כעין תדורו", אמרו חז"ל (סוכה כח). להשתדל תמיד לקדש שם שמים, ולא להיפך.

מתנה לרעייתו לכבוד הרגל

שאלה: עד כמה צריך להשקיע עבור רעייתו לצורך מתנה לכבוד החג (שבעות, סוכות, פסח)?

תשובה: מצוה לשמחה כפי הענין וכפי ממונו (ועיין משנ"ב בבבא"ל ס"ט תקטו). ואם קשה, לדעת כף החיים, יקנה נעליים, עיין שם. ולמעשה, עדיף שהאשה תקנה לעצמה מה שרוצה ברשות בעלה וזה מצוין.

תשובה: כידוע, אסור להתעסק במלאכה בזמן הברכה (ש"ע ס"ט קפג) ואפילו בברכות דרבנן (שע"ט ס"ט סקמ"א). וזה לא רק בגלל שההתעסקות מבטלת הכוונה, אלא גם בגלל שנראה כמברך בדרך עראי (עיין משנ"ב ס"ט קלא). נכון, ניתן להקשות קושיא חזקה מדין האומנין שעושים מלאכה בראש האילן. ורבינו המשנ"ב (ס"י סג סק"ט) הניח השאלה בצריך עיון גדול. ומרן רבינו הגדול זיע"א (ביכ"א ח"ט דף קעח) מיקל בזה קצת כפי הצורך, וכמו לנגב ידיים כשמברך "אשר יצר" וכיצא בזה, עיין שם. ומסתברא שכוונת מרן רבינו הגדול זיע"א על אדם עובד ה' באמת שהעסק הפשוט לא מפריע לו בכוונה של המלים שמוציא בפניו, והבן.

בסיכום: בזמן הברכה לא למשמש בבשמים, לא לפתוח את קופסת הבשמים, לא להסתכל מה השעה ולא לכפתר את בגדיו ולא להסתכל בטלפון לראות מי התקשר אליו, כי זה מבטל הכוונה ויש כאן חשש לחילול ה', ופשוט.

"אין לי מקום לבנות סוכה"

שאלה: זכיתי ב"ה לקנות בית, אולם כעת אני בצער גדול, משום שאין לי מקום לבנות סוכה, וגם בחנייה איני יכול לבנות, משום שזה מפריע לשכנים, מה ניתן לעשות במצב כזה?

תשובה: אם אין מקום לבנות סוכה, אין צריך לבנות ואין צריך להצטער, אלא הבעל היקר והבנים המתוקים יאכלו בשבת וביום טוב בסוכה הכשרה של בית הכנסת. ולכן יש להכין יין, לחם משנה ולפתן מתאים, ולאחר התפלה לגשת לסוכה ולברך ברכת "המוציא", ולאחר הסעודה לברך ברכת המזון, ולא לשכוח להזכיר יעלה ויבוא. אחר כך יבואו הביתה ויאכלו תבשילים שאין צריך לאכלם בסוכה, כגון אורז, ירקות, בשר,

כוונה בעת הישיבה בסוכה

שאלה: מה צריך לכוון בזמן הישיבה בסוכה?

תשובה: יש כוונות על פי הקבלה, שבעניות אינני מבין בזה, כמו אורות מקיפים וכו'. והכוונות הפשוטות:

זכר לעניי כבוד - לכוון שהיינו במדבר 40 שנה ועננים היו מגינים עלינו מהשרב ומהחורף. וזה מצות עשה כל רגע ורגע (ויקרא כג, מג).

לכוון גלות מכפרת עוון (סנהדרין לז). כל רגע שאינו בבית ולא נח כמו בבית, הרי זה גלות ומכפר עוונות.

להרגיש ביטחון גדול בה' יתברך, שהרי בסוכה אין דלת "פלדלת" ולא סורגים, וה' יתברך שומר עלינו, "סוכת שלומי".

"בַּסֻּכֹּת תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים" (ויקרא כג, מג) - לכוון כל רגע מצות עשה מהתורה לשבת בסוכה. וגם כאשר קוראים לו לחצר, יזמין אותם לסוכה, ולא יצא מהסוכה אפילו לרגע אחד. והכל כפי האפשרות.

להכין מושב כסא מכובד ונאה לאורח שלנו כל ערב - אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף ודוד. ולכוון ולספר כל יום סיפור מהתורה על האורח הקדוש שלנו. ומורנו הגאון הצדיק רבינו שריה דבליצקי זיע"א, כשזכיתי לקבל פני שכינה בסוכתו לפני 40 שנה, היה יושב בסוכה ועוסק בתורה ופתק גדול מונח על השולחן ועליו כתוב: "זכר לעניי כבוד".

התעסקות בזמן הברכה

שאלה: האם מותר בזמן הברכה על בשמים למשמש כדי שיהיה ריח חזק, וכן האם מותר לפתוח המכסה מהקופסא של הריח בזמן הברכה כדי שיהיה ריח חזק?

המשך מעמ' 1

שניה, כאשר מרגיש ועושה לעצמו על כל פעולה, כל עשייה, כל עיכוב, כל רווח, כל הפסד, כל ישוב הדעת כל פיזור הנפש, קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה, הכל מה' יתברך בעתו ובזמנו. ואין עוד מלבדו, ואין כלום, והכל מה' יתברך בלבד לטובה, ומלכותו בכל משלה, וזה הלימוד מחג הסוכות והלואי שנזכה לכך אמן ואמן. שבת שלום.

ג. כאשר עניני הבית והמשפחה, האוכל והבגדים והמצב הכלכלי לא מנוהלים כפי דעתו, או כפי תשוקתו ולא לפי רצונו, עם כל זה מפעיל את האמונה ומרגיש באמת שהכל מהשמים בלבד! הרי זה בעל אמונה בהשגות גבוהות, ובזה מקדש תמיד, שם שמים, ואשריו ואשרי חלקו (ועיין יצמות סג, וכתובות פה, וחולין פד, וסוטה ב, מז).

ובאמת חסיד אמיתי שיש לו כיסופין וגעגועין של דבקות בה' יתברך, יכול לעשות כן, כל יום, כל שעה, כל רגע, כל

המעשה (כ"ב ט). וזו דרגה גבוהה באמונה וזה מצוה שהיה יכול בקלות להפטר ממנה.
ב. כאשר האדם, סובל, נרדף, נעלב, מוכה ומבוזה ומקולל על ידי אנשים מסויימים, יש לו לומר בפה מלא זה מהשמים! וזה לא סתם חסידות אלא מצוה מהתורה, ולא עוד אלא שמכוון עליהם בתפילה יום יום להצלחה ולחיים טובים (ועיין ברכות יב, וסנהדרין מט, ועירובין יג). בבחינת ולמקללי נפשי תידום, להגיע לדרגה שגם בלב פנימה לא מקפיד כלל - הכל מלמעלה.

ברכת השנה

ברכת שנת תשפ"ז תחול על ראש השותפים הנאמנים

בס"ד

אשר זכו להשתתף במפעלי מוסדות מורנו הרב חיים רבי שליט"א הכוללים: כולל אברכים, תלמוד תורה, בית יעקב, גני ילדים, שיעורי תורה, פעילות צדקה וחסד, וזיכוי הרבים לכל קצבי תכל

בתרומה בסך 20,000 ש"ח

יה"ר שיזכו השותפים הנאמנים לכתיבה וחתימה טובה, שנה טובה ומבורכת, שפע ברוחניות, שפע בגשמיות, בריאות איתנה ונהורא מעליא, נחת מכל יוצאי חלציהם, ומילוי כל המשאלות לעבודת ה' יתברך ברכותיו ותפילותיו של מורנו הרב חיים רבי שליט"א, ושל גדולי ישראל, תלווה אותם בכל אשר יפנו, לברכה והצלחה למעלה מדרך הטבע, ולשמירה עליונה עליהם על בני משפחתם ועל כל הנלווים אליהם

בברכת התורה - מורנו הרב חיים רבי שליט"א

מנצחים את גזר הדין
03-5011150 (שלווחה 1)

בכל יום באשמורת הבוקר

מורנו הרב שליט"א מדליק נרות לכבוד הצדיקים ומתפלל על השותפים הנאמנים זוכי "ברכת השנה" שיזכו ליום נוסף מלא ברכה והצלחה, בריאות, נחת ושמירה עליונה

השם שלך יהיה שם!

מנצחים את גזר הדין
03-5011150 (שלווחה 1)

